

(Папка VI л. 14—17). Слѣдъ нѣколко врѣме, Пенковъ полу-
чилъ въ София отъ него писмо, съ което го кани да се запо-
знае съ д-ръ Моллова, тѣй като послѣдния билъ единъ отъ
ржководителитѣ на дѣлото; на Моллова било писано за това
познакомяване. (П. VI л. 184.)

Противъ Св. Миларова е възбудено по тоя поводъ съ-
дебно прѣслѣдване. При обиска, извршенъ въ дома му, уло-
вени сѫ нѣкои и други приложени къмъ дѣлото (папка № X
л. . .) компрометиращи го писма. Распитанъ въ качество на
обвиняемъ, той се помъжчилъ отъ начало да скрие истинното
значение на тия книжа, но когато се убѣдилъ самъ въ несъс-
тоятелността на подобни обяснения, измѣнилъ първите си по-
казания и вмѣсто тѣхъ далъ други, по видимому, по-блъска до
истинната. Писмото, отбѣлѣжено при дѣлото подъ № 1, което
е очевидно черновката на една експедирана кореспонденция,
е написана на лошъ руски язикъ и съ него обвиняемия се
обрѣща къмъ нѣкого си Ал. Ал-чъ, комуто извѣстява, че па-
ритѣ биле раздѣлени между него, Константинъ Поповъ и по-
ручика Василиева и че наскоро щѣли да заминатъ въ Бълга-
рия, — което впрочемъ, трѣбвало да се устрои така, щото да
не възбуди съмѣнѣние. Необходимостта да напише това писмо
и неговото значение обвиняемия обяснилъ така: Когато му о-
мрѣзала да се скита като емигрантъ по чужбина, дошелъ
до убѣждение въ безсилието на Русия да наложи волята си
съ сила на България и се рѣшилъ да се приbere въ отечест-
вото си, гдѣто да се прѣдаде всѣцело на мирни занятия. Обачѣ,
за да тури това си намѣреніе въ испълнение, трѣбвало му
пари, за намѣрване на които скроилъ съ другаря си Мусе-
вича слѣдующата хитростъ: да отидатъ при Александра Алек-
сандровича — Кривцовъ — Одеский делегатъ на Петербург-
ското Славянско Благотворително Общество — и му кажатъ, че
иматъ намѣреніе да образуватъ заговоръ противъ Н. Ц. Ви-
сочество, да отидатъ въ България и Го убиятъ; а слѣдъ това
да му поискатъ пари за пътни разносци и други надобности.
Намислили още, щото за свои другари да отрекомандуватъ К.
Попова и бившия поручикъ Василиева — извѣстни за хора
способни за самопожертвование. Тѣ знали какво Кривцову
било извѣстно за храброто сражаване на Попова въ четата на
Набакова. Планът имъ се видѣлъ прѣвъходенъ и въ послѣд-
ствие прѣвъходно се испълнилъ, тѣй като Кривцовъ независно